

« Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόρφ ζήσεται ἄνθρωπος »

ΕΤΟΣ Γ'.

ΣΜΥΡΝΗ, τῆ 31 Μαρτίου 1860.

Ἄριθ. 6.

ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ ΤΟΥ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΥ.

(Συνέχεια ἰδὲ φυλλῶδ. Γ')

Ὁ Θουβενώτος ὅστις ἐπισκέφη τὸ Βουδρούμιον περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδος, παρητήρησε κεφαλὰς τινὰς λεόντων καὶ ἀναγεγλυμμένας πλάκας μαρμάρου ἐμβεβλημένας εἰς τὸ τεῖχος τῆς ἀκροπόλεως· ὁ δὲ Δάλτων μετὰ μίαν ἑκατονταετηρίδα ἀπεικόνισεν αὐτά. Εἴλκυσαν δὲ πρὸς πόλιν καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ Γουφιέρου, Μούλτου, Βωφόρτου, Βὴν Ὀστένου καὶ τοῦ Χαμιλτῶνος. Ἀλλ' ὁ ζηλότυπος φόβος τῶν Τούρκων σπανίως ἐπέτρειπεν εἰς τοὺς περιηγητὰς νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ φρουρίου. Ὁ Πρωσσοὺς καθηγητῆς Ῥῶς ἄρ' οὐ εἶδεν αὐτὰ ἐν ἔτει 1844, παρεκάλει τὴν κυβέρνησίν του νὰ λάβῃ κατοχὴν τῶν μαρμάρων ὡς ἀναντιρρήτων λειψάνων τοῦ τάφου τοῦ Μαυσώλου· ἀλλ' οἱ ἀρχαιολόγοι τῆς Ἀγγλίας εἶχον προλάβει, καὶ διὰ τῶν προτροπῶν αὐτῶν κατέπεισαν τὸν λόρδον Παλμερστῶνα νὰ γράψῃ εἰς τὸν εἰς Στρατῆρόν Κάνιγγα, ὅστις λαβὼν φερμάτιον παρὰ τῆς Πύλης μετεκόμισεν τὰ ἀνάγλυφα εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἐν ἔτει 1846. Ἡ περιέργεια ἦν διέγειρον τὰ μάρμαρα ταῦτα ἀνενόως τὸ περὶ τῆς θέσεως τοῦ Μαυσώλειου ζήτημα. Ὁ Ῥῶς ἦτο γνώμης ὅτι ἴστατο ἐπὶ ἀναχώματος πρὸς βορρᾶν τοῦ λιμένος, μετὰ τῶν δύο λόφων αἵτινες πάλαι ἐστέφοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀκροπόλεων. Ὁ δὲ πλοίαρχος Σπράτης μετὰ περιέργου ἐξέτασιν τῶν περιχώρων ἐγνωμοδότησεν ὅτι εὐρί-

σκατο εἰς κατωτέραν θέσιν πρὸς βορρᾶν τοῦ φρουρίου καὶ πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ λιμένος. Οὐδεμία ὁμῶς ἐκ τῶν θέσεων τούτων συνεβιβάζετο ἀκριβῶς μετὰ τὰς περιγραφὰς τοῦ Πλινίου καὶ Βιτρούβιου. Ὁ δὲ Κ. Κάρολος Νεύτων, καὶ τοι μηδέποτε ἐπισκεφθεὶς τὸ Βουδρούμιον, στήριζόμενος εἰς τὴν φιλαλήθειαν τούτων ἀπέβριψε τὴν γνώμην τοῦ τε Ῥῶς καὶ τοῦ Σπράτου, καὶ ἐν τινι περιγραφῇ τοῦ Κλαυσικοῦ Μουσίου τοῦ 1848. προσδιώρισε μέρος τι τοῦ ὁποίου τὰ πέριξ ἦσαν τοσοῦτον κακαλυμμένα ὑπὸ προσχώσεων ὥστε οὐδὲν ἔχνος δώματος ἢ ἀναχώματος διακρίνετο. Οὕτω δὲ τὸ πρᾶγμα ἐμεινεν ἀναποφάσιστον μέχρι τοῦ 1856, ὅτε ὁ Κ. Νεύτων διωρίσθη ὑποπρόξενος τῆς Ἀγγλίας εἰς Μιτυλήνην καὶ ἐπατράπη νὰ κάμῃ ἀνασκαφὰς μεγάλας ἐν Βουδρουμίῳ ἔχων τρεῖς πλοῖα τῆς Α. Μεγαλειότητος ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, καὶ πᾶσαν εὐκολίαν τοῦ νὰ φέρῃ τὰς ἐργασίας του εἰς αἴσιον πέρας.

Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κ. Νεύτωνος ὑπῆρξαν εὐχάριστα, καὶ τοι ἀπέχοντα εἰσέτι τοῦ κυρίου σκοποῦ. Συνίσταντο ἐκ πλήθους πηλίνων ἀγγείων καὶ ἐρυθρῶν ῥωμαϊκῶν λόγων ἄνευ βερνικίου, συσφουρημένων ὡς φαίνεται πρὸς πώλησιν, ἐκ λίθου τινὸς φέροντος ἐπιγραφὴν πρὸς τὴν Δήμητραν καὶ τὴν Περσεφόνην, ἐκ σχεδὸν τελείου μωσαϊκοῦ ἐδάφους σχηματιζομένου ἐξ Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν κεραμίδων, καὶ ἐκ τοῦ στελέχους ἀγάλματος φυσικοῦ ἀναστήματος, ὄρχουμένης δὲ νεάνδος μετὰ μεγίστης ταχύτητος περιέργου μάλλον διὰ τὴν θρασύτητα ἢ τὴν γάρην, καὶ ὁμοιοζούσης πρὸς τὰ ἀγάλματα τοῦ Ἀρπαγείου μνημείου τῶν μαρμάρων τοῦ Εἰάνθου. Ἐμπο-

Ζουλόνας. Έκμαε καλὴν χρῆσιν τῶν ὀφθαλμῶν του εἰς τὰς περιηγήσεις του κατὰ τινὰς περιστασιας καταπεύσθαι νὰ διηγηθῆ τὰ περιεργότερα τῶν ὅσα εἶχεν ἰδεῖν εἰς ἐμὴν πολιορκιώνων καὶ ἀρχηγῶν οἷτινες συνήχθησαν περὶ αὐτοῦ, ἵνα ἀκούσωσιν αὐτοῦ, καὶ μάθωσιν ἐκ στόματός μου μάρτυρας ὁμοφύλου αὐτῶν κατὰ πόσον αἱ διηγήσεις περὶ μεγάλου τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους εἶχοντο ἀληθείας.

Οἱ γέροντες καὶ οἱ ἀρχηγοὶ συνήλθον εἰς κίκλον, ἀκλαύζοντες χαρμῇ, καὶ υποκρύπτοντες τὴν ὀρεξίαν περιέργειαν αὐτῶν ὑπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς βλέμμα τῆς ἀπαράγῃ ἀδιαισθησίας. τὴν ὁποίαν οἱ μεγιστάνες τῶν βαρβαρικῶν φυλῶν θεωροῦσιν αὐσιώδες διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς θέσεως ἣν κατέχουσιν. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην παρετηρήθη ἐνίοτε καὶ βλέμμα πραγματικῆς δυσπιστίας. Ὁ νεανίας οὗτος εἶχε γίνῃ πρεσβύτερος τῶν πρεσβυτέρων του διὰ μακρινῆς ὁδοπορίας ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου καὶ ἤρξατο τῆς διηγήσεώς του.

Τὸ ν' ἀποπλεύσωμεν εἰς τὸ εὐρὸ πέλαγος δι' ἡμᾶς ἦτο δυσκολωτάτη ἐπιχείρησις· ἀλλ' εἶπομεν ἄς δοκιμάσωμεν· ἄλλοι ὑπέβησαν, καὶ ὑπέβησαν ἀσφαλῶς· διὰ τί λοιπὸν νὰ μὴ κατευδοθῶμεν καὶ ἡμεῖς; ἴσως διότι εἴμεθα μαῦροι; Κατὰ πρῶτον τὸ πλοῖον ὑπέβησε ἀρεκτὰ καλὰ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ κλίνη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, καὶ ἤσθάνετο τόσον χαλαρὸν μέσ' τὸ νερὸν ὥστε εἶπαμεν θὰ πέσει κάτω· καὶ δὲν ἐβλέπαμεν πῶς ἠδύνατο νὰ κρατῆται ὄρθιον. Μετ' ὀλίγον ἠσθηνήσαμεν βαρέως καὶ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ φάγωμεν τίποτε, καὶ ἐνομίσαμεν ὅτι ἐμελλομένον ν' ἀποθάνομεν, αἱ καρδίαι μας ἐγίναν ἄνω κάτω καὶ ἐθρηνόουμεν τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς μας. Ἐπὶ τέλος ὅμως εὐρέθημεν εἰς ἀνάσσειν, καὶ τὸ πλοῖον ἐξέκκολούθη νὰ διατηρηθῆ ὄρθιον, ὥστε εἶπομεν — Τίς οἶδεν; ἴσως κατευδοθῶμεν. Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου (Cape Town) ἧτις μᾶς ἐφάνη πολλὰ μεγάλη ἔως οὗ εἶδομεν τὰς πόλεις τῆς Ἀγγλίας. Ἀναχωρήσαντες ἀπὸ τὴν Πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου ἐξάσαμεν τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ὄρσιν μας καὶ εἶπομεν πρὸς ἀλλήλους, πῶς ἠμπορεῖ τὸ πλοῖον νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ ὅπου θέλει χωρὶς νὰ ἔχη κεχαλασμένον ὄδον; Ἐμπρὸς, ὀπίσω, καὶ πανταγόνον δὲν βλέπαμεν ἄλλο ἢ θάλασσαν. Ἐνταῦθα μᾶς ἐφάνη ὅτι ἐμελλομένον πάντες ν' ἀποθάνομεν εἰς τὴν ἀπέραντον ἐκείνην ἔρημον, καὶ ἠρξίσαμεν νὰ ἐλπειολογῶμεν ἐκντοῦς· ἀλλ' οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι μᾶς καταγέλων, καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι ἐβλεπαν τὸν δρόμον τῶν εἰς τὸν οὐρανόν. Ἠγγήθημεν τοῦτο νὰ ἦναι ἀληθές, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐβλέπομεν δρόμον ἐκεῖ ἐπάνω. Τότε εἶπαμεν, ἐάν ἀποθάνομεν καὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἢ ἀποθάνωσιν· καὶ βέβαια δὲν γελοῦν καὶ ἀστείζονται ὅταν μέλλουν ν' ἀποθάνωσιν. Ἡ σκέψις αὕτη μᾶς ἐνεθάρρυνε. Ἡμέραν τινὰ ὁ πλοίαρχος μᾶς εἶπεν ὅτι ἐμελλομένον νὰ ἴδωμεν γῆν τὴν ἐπαύριον, καὶ τοῦτο ἤθελε μᾶς ἀποδείξει ὅτι ἤξευρε πῶς εὐρίσκατο. Καὶ τῶνόντι τὴν ἐπαύριον εἶδομεν γῆν καὶ ἐπετάξαμεν ἀπὸ τὴν χαρὰν μας. Ἡ γῆ

ὅμως ἐκείνη δὲν ἦτο ἡ Ἀγγλία· ἦτο νῆσος εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Δὲν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρὸ τοῦ τέλους τῆς τρίτης ἐσθῆνης.

Μᾶς εἶπαν τότε ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸ στόμιον μεγάλου ποταμοῦ καὶ μετ' ὀλίγον ὅτι τὸ Λονδίνον ἦτο ἐμπροσθέν μας. Οἱ ὀφθαλμοὶ μας ὅμως δὲν ἠδύναντο νὰ ἴδωσι τὸ Λονδίνον, εἶδομεν μόνον μέγα νέφος καπνοῦ, (*) καὶ κοντάρια φουτυμένα μέσα εἰς τὸ νερὸν σὰν καλάμια τοῦ ποταμοῦ. Ἐπῆγαμεν μέσα εἰς αὐτὰ τὰ καλάμια καὶ ἤρριμεν ὅτι ἦσαν τὰ κατάρτια πλοίων, καὶ τότε τὸ πλοῖόν μας ἐμεινεν ἀκίνητον. Τὸ Λονδίνον τοῦτο εἶναι ὁ μέγας τόπος τῶν Ἀγγλῶν καὶ εἶναι τῶνόντι μεγάλος τόπος, ποτὲ δὲν εἶδαμεν τὸ τέλος τοῦ ἐπιπροσπαθήσαμεν πολὺ ἀλλὰ δὲν ἠμπορέσαμεν. Ἀνεβόμεν εἰς ἕνα τόπον πολλὰ ὑψηλὸν πῶς εἶναι κτισμένος σὰν ἕνα κατάρτι, διὰ νὰ τὸ εὐρωμεν ἀλλὰ δὲν ἠμπορέσαμεν διότι πάλιν ἐβλέπομεν ὀλόγυρα μας δρόμους γεμάτους ἀπὸ σπήτια καὶ ἀνθρώπους. Τότε μᾶς εἶπαν ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι εἶχαν γεννηθῆ καὶ γηράσει ἐκεῖ δὲν εἶχον ἰδεῖ ποτὲ τὸ τέλος· ὅθεν εἶπαμεν καὶ ἡμεῖς ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, ἡμεῖς ὅπου εἴμεθα ζῆνοι διατί νὰ ζητοῦμεν νὰ εὐρωμεν τὸ τέλος; Ἀς παραιτήσωμεν τὴν ζήτησίν μας.

Οἱ ἄνθρωποι ὅπου εἶναι μέσα εἰς τὸ Λονδίνον εἶναι τόσον πολλοὶ, ὥστε καταπατοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· ἡμέραν καὶ νύκτα οἱ δρόμοι εἶναι γεμάτοι ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων· κατὰ πρῶτον μᾶς ἐφάνη ὅτι μέγα τι συνέβη καὶ εἶπαμεν ἄς περιμενίσωμεν νὰ περάσουν οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπέρασαν. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς δὲν χωρεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ζοῦν ὑποκάτω εἰς τὴν γῆν καὶ μερικοὶ μάλιστα καὶ ὑποκάτω ἀπὸ τὸ νερὸν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Λονδίνου εἶναι τόσον πλατὺς ὥστε ἕνα μέρος τοῦ κάλυψος τοῦ Νατᾶλ ἀπὸ πάνω ἀπὸ αὐτοῦ οἱ Ἀγγλοὶ ἐκτίσαν μίαν γέφυραν ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἀπερροῦν καὶ ἄνθρωποι καὶ ἀμάξια, εἶναι δὲ καὶ κατὰ μὲ τὰ ὅποια δύνασαι νὰ περάσῃς τὸν ποταμὸν ἀλλὰ πρὸς τοῦτοισιν εἶναι καὶ ἕνα πέρασμα τὸ ὅποιον ἐσκαψάν ὑποκάτω ἀπὸ τὸν ποταμὸν διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἄνθρωποι καὶ ἀμάξια δύνανται νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσιν ὅτι ἐπέρασαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ νερὸν, καὶ μέσα αὐτοῦ κατοικοῦν ἄνθρωποι. Τὸ πέρασμα τοῦτο δὲν εἶναι σκοτεινὸν διότι κάνουν φῶς μετ' ἡν φωτιά. Δὲν ἤξεύρω διατί αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔκαμαν τὸ πέρασμα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ποταμὸν ἀφοῦ ὑπάρχουν καλοὶ καὶ ἐπιμοὶ δρόμοι ἐπάνωθεν καὶ πλῆθος κατὰ μὲ πῶς τὸ ἔκαμαν ἀπλῶς διὰ νὰ λέγουν ὅτι ἔχουν ἕνα τέτοιο πρᾶγμα.

Ἐκτὸς τοῦ πλῆθους εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τὴν ζῆρὰν τὸ νερὸν εἶναι σκεπασμένον μετ' ἀγάλια καὶ μικρὰ πλοῖα γεμάτα ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ ἄλλοι πηγαίνουν ἐπάνω καὶ ἄλλοι κάτω, ἄλλοι ἐμπρὸς

(*) Ὁ ἄγριος ἐνεσεῖ ἐνταῦθα τὴν ὀμίλησιν ἧτις ἐπικρατεῖ τῷ Λονδίνου.

καὶ ἄλλοι ὀπίσω. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κατοικοῦν ἐπάνω εἰς τὸ νερὸν διότι ἡ γῆ δὲν τοὺς χωρεῖ. Ὅταν εἶδα τὸ πλῆθος τῶν Ἀγγλῶν ἐγάρηκα ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν εἶναι κολλημένη μετ' ἡν πατρίδα μας, ἐπειδὴ τὸ πλῆθος ἤθελεν ἔλθῃ εἰς ἐμὴν κατὰ παρῆσει ὅλους καὶ μᾶς χῶσει εἰς τὴν γῆν μετὰ ὑποδήματά του.

Αἱ οἰκίαι τοῦ Λονδίνου εἶναι τόσον ὑψηλαὶ ὥστε κτερίζουν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὸ πρῶτον ἕως τὸ μεσημέρι. Τὰ στοιχεῖα αὐτῆς τῆς χώρας κατοικοῦν εἰς μέρη ὑψηλὰ (δηλ. τὰ κωδονοστάσια) ὅπου οἱ ἄνθρωποι ποτὲ δὲν πηγαίνουν· ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκπέμπουν ὀλολυγμοὺς τοὺς ὁποίους ἠκούομεν συχνά.

Ὅταν ἐπῆγα εἰς ἐμὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐμβαίνα εἰς ἀμάξιον καὶ ἔτρεχα μετ' ὅσον ταχύτητα ὥστε οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐθαμβούντο. Εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ὅταν θέλῃς νὰ ὑπάγῃς γρήγορα ἀπὸ ἕνα τόπον εἰς ἄλλον δὲν κάθεται εἰς ἄλογον καθὼς κάνουν ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ βάλλεις τὸ ἄλογόν σου μέσα εἰς τὸ ἀμάξι· ὅπου τρώγει ἐνῶ πηγαίνει. Ἐνα ἀμάξι σῦρει ἄλλα πολλὰ, ποτὲ ὅμως δὲν ἠμπούρεσα νὰ καταλάβω πῶς τὸ κατορθώνει. Εἶναι ἕνα μεγάλο καζάνι ἐπάνω εἰς τροχοὺς, γεμάτο ἀπὸ νερὸν, καὶ μετ' ὀλίγον ἀπὸ κάτω διὰ νὰ τὸ κάμῃ νὰ βράζῃ. Πρὶν βράσῃ τὸ νερὸν πολλὰ φορτωμένα ἀμάξια δένονται ἀπὸ πίσω, διότι ἀφοῦ βράσῃ τὸ νερὸν τὸ καζάνι ποῦ κἀθηται ἐπάνω εἰς τοὺς τροχοὺς τρέχει ἐμπρὸς εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἄνθρωπου. Ἄν ἡθελε βράσει τὸ νερὸν χωρὶς νὰ δεθῶσι τὰ ἀμάξια ἀποπίσω ἀπὸ τὸ καζάνι, δὲν ἤξεύρω πῶς ἤθελε φύγει. Αὐτὰ τὰ ἀμάξια ἔχουν ἴσιον καὶ ὀμοῦλον δρόμον ἰδικόν των εἰς τὸν ὅποιον τίποτε ἄλλο δὲν πρέχει· κτερίζουν κοιλάδας, τρυποῦν βουνὰ διὰ νὰ κτίσουν τὸν δρόμον καὶ βάλλουν μέσα εἰς τὸ χῶμα μακροὺς σιδηρὰς διὰ νὰ κάμουν τὸ χῶμα στερεόν. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἐμβαίνουν εἰς τὰ ἀμάξια πολλὰς φορὰς εὐρίσκονται εἰς τὸ σκοτός, ἀνάμεσα εἰς ἀσπίθαις καὶ εἰς τρομερὸν κρότον τρέχοντες ἀποκάτω ἀπὸ τὰ βουνὰ.

Εἶδαμεν πολλὰ ὀλίγα βώδια εἰς τὸ Λονδίνον, ἂν καὶ τὸ βωδινὸν κρέας εἶναι πολὺ ἄφθονον. Αἱ ἀγελάδες δίδουν πολὺ γάλα, φυλάττονται μέσα εἰς σταύλους καὶ τρέφονται καθὼς τὰ ἄλογα. Μία ἀγελάδα ἐκεῖ δίδει τόσον γάλα ὥστε ὀλόκληρον χωρίον ἐδῶ. Τὸ γάλα φέει ἕως ὅτου νὰ κουρασθῇ ἐκεῖνος ποῦ ἀρμέγει. Αἱ ἀγελάδες ἔχουν καλλίτερα σπίτια εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοὺς λευκοὺς ἀρχηγούς τῆς Νατᾶλ, ἀλλὰ ποτὲ δὲν βλέπουν τὸν ἥλιον. Τὰ βώδια φέρονται εἰς τὸ Λονδίνον ἀπὸ μεγάλης ἀπόστασιν τρεφόμενα καθ' ὅλον τὸν δρόμον. Τὰ ἀμάξια σύρονται ἀπὸ ἕνα ἀμάξι ποῦ ἔχει ζεστὸ νερὸ μέσα. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ βώδια κάθονται μέσα στὸ ἀμάξι ἀντὶ νὰ τὸ σύρου. Εἶδαμεν ὀλόκληρα κοπάδια βωδίων ἐρχομένων εἰς τὸ Λονδίνον καὶ συρομένων ἀποπάνω ἀπὸ τὰ κεραμίδια τῶν σπιτιῶν, διότι δὲν εἶχον ἄλλου τόπον διὰ νὰ κάμουν τὸν δρόμον. Τὰ χρήματα γίνονται εἰς τὸ

Λονδίνον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους σχεδὸν δὲν τοὺς μέλει νὰ τὰ κυττάζουν. Οἱ πλούσιοι ἄνθρωποι ἀναγκάζονται νὰ κτερίζουν μεγάλα σπίτια διὰ νὰ βάλλουν μέσα τὰ χρήματά των. Εἶδαμεν πολὺ μεγάλα σπίτια εἰς τὸ Λονδίνον κτισμένα ἐπίτηδες διὰ νὰ βάλλουν μέσα χρήματα. Πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸ Λονδίνον εἶναι πολλὰ πλούσιοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι εἶναι ἀμπτωχοὶ. Ὁ τόπος εἶναι τόσον μέγας ὥστε πρέπει νὰ εὐρίσκονται ἐκεῖ κάθε εἶδος ἄνθρωποι.

Οἱ Ἀγγλοὶ ποτὲ δὲν κυττάζουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἐκείτταζον ἐμᾶς ἐπειδὴ εἴμασθε μαῦροι. Εἶχαν πόλεμον μετ' ὅσους Ῥούσσους ὅταν ἤμασθε ἐκεῖ· ἀλλ' ὅταν ἔχουν πόλεμον δὲν τὸν κάμουν εἰς τὴν πατρίδα τῶν πηγαίνουν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ των. Δὲν τοὺς μέλει καθόλου διὰ τὸν πόλεμον ἐπειδὴ εἶναι βέβαιοι ὅτι ὅλ' νικήσουν. Μόνον οἱ στρατιῶται πηγαίνουν εἰς τὸν πόλεμον. Εἶδαμεν τοὺς στρατιῶτας οἱ ὅποιοι ἐμβαίναν εἰς τὰ πλοῖα διὰ νὰ ὑπάγωσιν νὰ πολεμήσωσιν. Εἶδαμεν δὲ καὶ πλοῖα τὰ ὅποια εἶχαν πάρει ἀπὸ τοὺς Ῥούσσους.

Εἶδαμεν πράγματα πολὺ παράξενα εἰς τὸ Λονδίνον — πράγματα τὰ ὅποια δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ καταλάβωμεν. Εἶδα περισσότερα ἀπὸ ὅτι ἠμπορῶ νὰ σὰς εἰπῶ, καὶ ὅμως δὲν εἶδα τίποτε. — Μερικοὶ ἀπὸ τὴν συντροφίαν μας ἔμειναν ἐκεῖ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν ἰδεῖ ἀρεκτὰ καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἴδουν περισσότερα. Ἐγὼ μετ' ὅσα μᾶς εἶδα ἀνθρώπους ν' ἀναβαίνουν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ νὰ πετοῦν ὑψηλότερον ἀπὸ τὸν ἀστὸν. Ἀνέβησαν ὄχι μετ' ἄλλα ἀλλὰ μέσα εἰς ἕνα καλάθι, κρεμασμένον ἀπὸ ἕνα μεγάλο σάκκον, γεμάτον ἀπὸ καπνόν. Ὁ σάκκος οὗτος ὁμοιάζει μετ' ἕνα πολὺ μεγάλο κολοκύθι, μετ' ὅσον πρὸς τὰ κάτω καὶ μετ' ὅσον καλὰθι κρεμασμένον εἰς αὐτό. Μέσα εἰς τὸ καλάθι ἐκάθητο δύο ἄνθρωποι· ἀφῆκαν τὸν σάκκον καὶ ἐπέταξε μ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκείτταζε αὐτὸ ἕως οὗ τὰ μάτια μου ἐκουράσθησαν, καὶ ἐφάνετο πλέον μικρότερον ἀπὸ πυνλί. Ἐρρίψαν ἄμμορον κάτω εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὀλίγη ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ἐμὴν. Ἐπῆγαν ἐπάνω ἐπειδὴ εἶχαν ἐργασίαν ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω τί λογῆς ἐργασία ἦτο.

Εἶδον σκύλους φέροντας ἐπιστολάς, καὶ πίθηκας ποῦ νὰ τραβοῦν κανόνια, εἶδα ἄλογον νὰ χορεύῃ εἰς τὸν κρότον τοῦ τυμπάνου καὶ νὰ χαιρετῇ τοὺς ἀνθρώπους μετ' ἡν κεφαλὴν οἱ ὅποιοι τὸν ἐβλεπον· εἶδα ἐλέφαντας καὶ κροκοδείλους καὶ μοσχάρια τῆς θαλάσσης (φώκας) μέσα εἰς σπιτάκια· εἶδα καὶ ἕνα μεγάλο φίδι νὰ περιτυλίγεται εἰς ἕνα ἄνθρωπον καὶ νὰ βάλλῃ τὴν κεφαλὴν του μέσα εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ ξετυλίγεται ὅταν τὸ ἐπρόσταζεν· εἶδα ἀνθρώπους νὰ στέκονται ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς των καὶ νὰ περιπατοῦν μετ' ὅσους χεῖρας των διὰ νὰ πάρουν χρήματα καὶ ἐπλήρωσα καὶ ἐγὼ διὰ νὰ τοὺς ἴδω. Ὅταν ἐπῆγαμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐνομιζάμεν ὅτι ὅσα μᾶς εἶχαν εἰπεῖ ὅτι

λευκοί άνθρωποι τὰ εἶχαν παραμεγαλώσει ἀλλ' ὅταν εἶδαμεν μετὰ τὰ μάτια μας εἶπαμεν ὅτι δὲν μᾶς εἶχαν εἰπεῖ τίποτε.

Εἶδαμεν πολλὰ πράγματα τὰ ὅποια ἦσαν πολὺ καλὰ· ἀλλὰ εἶδομεν καὶ ἓνα πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν μᾶς ἤρεσεν. Οἱ Ἄγγλοι ἐτοιμάζουσι τοὺς τόπους ὅπου θέλουσι νὰ τοὺς θάψουν ὅταν ἀποθάνουν, ἀλλὰ δὲν ἀγαποῦν νὰ θάψουν περισσοτέρους ἀπὸ ἄλλους ἡμποροῦν· καὶ διὰ τοῦτο φέρουσι μερικούς ὅταν ἀποθάνουν εἰς τὰ ἰατροσπίτια καὶ τοὺς κομματιάζουσι καὶ τοὺς ξηραίνουσι ἐκεῖ. Ὅταν ἀποθάνῃ κανεὶς εἰς τοὺς δρόμους καθὼς συμβαίνει εἰς πολλούς, διότι οἱ δρόμοι εἶναι γεμάτοι ἀπὸ ἀνθρώπους, εἴν δὲν ἔχη ἀδελφὸν ἢ φίλον τὸν φέρουσι εἰς ἓνα σπίτι καὶ βγάλουσι ἐξω χαρτιὰ διὰ νὰ ἐρωτήσουσι ποῖος εἶναι. Ἐὰν κανεὶς δὲν τὸν ζητήσῃ στέλλεται εἰς κανένα ἰατροσπίτι καὶ ἐκεῖ οἱ ἰατροὶ, ἂν θέλουν, τὸν ἀνοίγουσι καὶ βλέπουσι μέσα του καὶ εὐρίσκουσι ἀπὸ τί ἀπέθανε. Οἱ ἰατροὶ τῆς Ἀγγλίας μανθάνουσι νὰ ἰατροῦσιν τοὺς ἀσθενεῖς βλέποντες μέσα εἰς τοὺς νεκρούς. Οἱ ἰατροὶ ἐκεῖ ἀγαποῦσι τοὺς νεκρούς καὶ ἀκούσαμεν ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι τοὺς κλέπτουσι ἀπὸ τοὺς τάφους των. Ἐνας ἀπὸ τὴν συντροφιά μᾶς ἀπέθανε καὶ τὸν ἐθάψαν διότι ἤμεθα ἐκεῖ. Ἐμάθαμεν ἔπειτα ὅτι τὸν ἐθάψαν πάλιν καὶ τὸν κατέκοψαν διὰ νὰ ἴδουσι ἂν οἱ μαῦροι ἦναι καμωμένοι ὡς οἱ λευκοί. Μίαν φορὰν ὑπάγαμεν εἰς ἓνα ἰατροσπίτιον καὶ ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὴν θύραν εἶδαμεν νεκρούς οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ὄρθιοι καὶ ἐφοβήθημεν νὰ ἐμβῶμεν μέσα. Τὸ νὰ κόπτουσι εἶται τοὺς νεκρούς δεικνύει ὅτι ἤξεύρουσι νὰ κάμουν «τακατὰ» (μαγείας) καὶ πολὺ πιθανὸν διότι οἱ ἰατροὶ τῆς Ἀγγλίας ἤξεύρουσι ὅλα τὰ πράγματα.

Εἶδαμεν καὶ πολλὰ σπίτια ὅπου κάμνουσι τὰ πικρὰ καὶ σπίτια ὅπου κάμνουσι τὰ σιδηρικά, εἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι κάμνουσι αὐτὰ, καὶ εὐρομεν ὅτι ψεύματα μᾶς ἔλεγαν ἐκεῖνοι ποῦ μᾶς ἔλεγαν ὅτι τὰ κάμνουσι ἄνθρωποι μετὰ ἓνα μάτι.

Τώρα μοι λονότι σὺ εἶπα τόσα δὲν σὺ εἶπα τίποτε· μόλις ἤρχισα νὰ βλέπω καὶ ἐγὼ ὅταν ἀνεχώρησα. Ὅταν ἀνεχώρησα ἀπ' ἐδῶ ἐνόμιζα ὅτι οἱ μαῦροι ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἄσπρους, ἀλλὰ τώρα ἀφ' οὗ εἶδα τὴν ἀλήθειαν μετὰ φαίνεται ὡς νὰ μὴ ὑπάρχουν καθόλου μαῦροι. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ λέγουσι ὅτι οἱ λευκοὶ εἶναι ὀλίγοι, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι διότι δὲν ἤλθαν ἀκόμη ἐδῶ· ἂν ἦσαν ἐδῶ ἡμποροῦσαν νὰ χαλάσουσι τὰ βουναὶ μᾶς καὶ νὰ γεμίσουσι τὰς κοιλάδας καὶ νὰ μείνωμεν σάν σκύλοι εἰς τοὺς δρόμους ὀλοαζόντες διὰ τὰς κατοικίας μᾶς. Ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἤξεύρουμεν τί θὰ εἰπεῖ ἔργον, ἐκεῖνοι ὅμως ἀκατάπαυστα ἐργάζονται καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὅποιον δὲν ἤξεύρουσι νὰ κάμουν· ἔσται ἐδῶ νομίζετε ὅτι εἰσθε δυνατοὶ ἐνῶ δὲν εἰσθε τίποτε. Ἡδυνάμην νὰ βγάλω πολλούς ἀρχηγούς μᾶς ἀπὸ τὴν ἀπάτην των ἔαν ἤδυνάμην νὰ τοὺς φέρω εἰς τὴν Ἀγγλίαν. »

Μετὰ τὴν ὀξύνουσι ταύτην πικρὰ τήρησιν ὁ νέος πε-

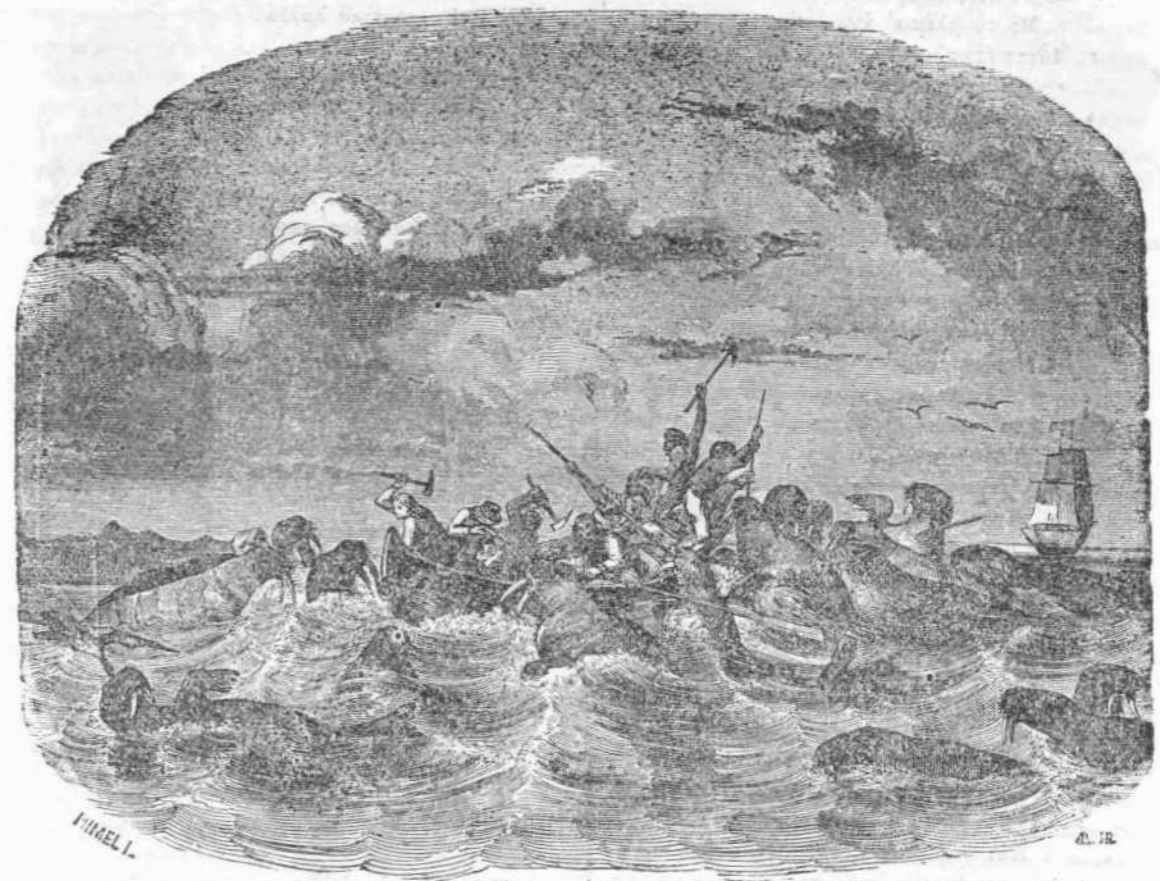
ριγητὴς ἐπέρασε τὴν διήγησίν του. Σοβαρὰ καὶ πλήρης σημασίας σιωπὴ ἠκολούθησεν ἐπὶ τινὰ λεπτά· τέλος δὲ ὁ πατριάρχης τῆς δημοφιλῆς ἀναβλέψας ἐκ τῆς ὄνειροπολήσεώς του, προσεῖπε·

« Νεανία, σὲ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εἰδήσεις σου. Μᾶς κατέστησας γεροντοτέρους ἢ ἔτι ἤμεν ποῖν, ἀλλὰ σὺ εἶσαι ἔτι γεροντότερος ἡμῶν διότι εἶδες διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σου ὅσα ἡμεῖς ἀκούομεν μόνον. Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι ἀξιοπρότεροι τῶν ὠτων, καὶ ἤθελον εἶναι καλὸν πρὸς τοὺς τοὺς νὰ ἴδωμεν ὅσα ἠκούσαμεν· ἀλλὰ τίς γέροντων δύναται νὰ περᾶσθαι τὰς θαλάσσας! »

Η ΦΩΚΗ.

Ἡ Φώκη, κατὰ τὸν Κυβιέρον, ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν σαρχοθόρων ἀμφιβίων. Εἶναι ζῶον μαστοφόρον τοῦ ὅποιου τὸ ὄλικόν σχῆμα εἶναι ἰχθυοειδές· τὰ δὲ ἐμπρόσθια καὶ ὀπίσθια μέλη αὐτῆς εἶναι τοσοῦτον βραχέα ὥστε σχεδὸν ταυτίζονται μετὰ πτερύγια ἰχθύος· τρέφεται δὲ μετὰ κρέας ζῆ ἐπὶ τῆς παραλίας ἢ ἐπὶ τῶν ὄχθων λιανῶν τινῶν, διότι εἰ καὶ ἐξωτερικῶς ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τοὺς ἰχθύς καὶ δύναται νὰ ζῆ πολλὴν ὥραν εἰς τὰ βάθη τῶν ὑδάτων ἢ ἀναπνοὴ ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι τῆς εἶναι ἀπαραίτητος. Τὰ ἐμπρόσθια πτερύγια σύγκεινται ἐκ πέντε δακτύλων συνεχομένων ὑπὸ μεμβράνης ὀπλισμένης ὑπὸ κυρτῶν ὀνύγων· τὰ ὀπίσθια πτερύγια ἔχουσι καὶ αὐτὰ πέντε δακτύλους συνεχομένους ὑπὸ μεμβράνης καὶ ὀπλισμένους μετὰ ὄνυχας, ἢ δὲ οὐρὰ τῆς εἶναι βραχεῖα. Αἱ ὀργανίδες ἐπιδερμίδες αὐτῶν εἶναι λίαν ἐμακρὰ καὶ τὰ βλέφαρα αὐτῆς ὀλίγον ἐκτεταμένα καὶ δυσκίνητα, ἀπὸ καθιστοῦν τὴν ὑρασίν τῆς λίαν περιορισμένην. Οἱ βρόχωνες αὐτῆς ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ἀνοίγουνται κατ' ἀρέσκειάν τῆς καὶ νὰ κλείωνται ἀφ' ἑαυτῶν ἢ εἰς αὐτῆς καὶ τοὶ ἔχουσι μετρίαν ἐκτασιν, ἔχει ὅμως τὰ κεράτια τοσοῦτον περιπεπλεγμένα, ὥστε ἡ ὄσφρις αὐτῆς καθίσταται ἐξυτάτη. Τὰ ὄτα αὐτῆς κλείωνται ὅταν τὸ ζῶον εἰσθῶσῃ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἡ ἀκοὴ αὐτῆς εἶναι λίαν ἀσθενής. Τὴν γλῶσσαν ἔχει ἀπαλὴν καὶ κεκαλυμμένην ὑπὸ πριγῶν ἐριωδῶν καὶ μεταξωδῶν, αἱ τελευταῖαι αὐταὶ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βραχεῖαι, σκληρὰ καὶ πυκνὰ· τοὺς μύστακας ἔχει μακρούς, σκληρούς καὶ ἀρθρῶν καὶ κοσμοῦσι ἐτατέρωθεν τὸ ἄνω γέλοος· ἔχει δὲ καὶ ὄφρυς τῆς αὐτῆς φύσεως· αἱ δὲ τρίχες αὐταὶ φαίνονται ἔχουσαι ἐν ἑαυταῖς πολλὴν τινὰ εὐαισθησίαν ἀφῆς. Πολλὰ ἐγράψαμεν περὶ τῶν ἔξεων τῆς Φώκης καὶ πλῆθος μύθων ἐπλασθήσαν περὶ τοῦ ζώου τούτου, εἰς τὸ ὅποιον ἔδωκαν ὀνομασίαν σειρήνας, τρίτωνος, θαλασσίου λέοντος, ἢ μόσχου κτλ. ἀλλὰ πραγματικῶς ὀλίγα γινώσκουσι περὶ τῶν φυσικῶν ἔξεων αὐτῆς. Φαίνεται ὅτι ἐκ φύσεως ζῶσι κατ' ἀνάγκην ἐνίοτε πε-

Φωκῶν ἀλιεῖα.

λαρίθιμος· αἱ δὲ θήλειαι τίττουσι ἐπὶ τῆς ἐρήμου παραλίας καὶ περιθάλλουσι τὰ νεογνά των μετὰ μεγίστης στοργῆς. Εἶναι ζῶα εἰς ἄκρον λιπαρὰ καὶ εὐρισκόμενα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς φανεύονται εὐκόλως. Διὰ τὴν ἄγρευσιν καὶ ἀλιεῖαν αὐτῶν ἤρχισαν νὰ ἐπιχειρῶσιν οὐσιώδεις ἐκστρατείας, διότι τὸ δέρμα καὶ τὸ λίπος αὐτῶν κατέστησαν ἀντικείμενον ἐμπορίου. Τῆς Φώκης ὑπάρχουσι διάφορα εἶδη, ἅτινα ἀπαιτῶνται σχεδὸν ἐν πάσαις ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν εὐτῇ τῇ Μεσογείῳ, ἀλλὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ προκηρατευθῶμεν περὶ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν.

ΤΟ ΠΗΘΝΟΝ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

- Κτίσματ' ὅλα ἐγεροῦται
- Ἄλογα καὶ λογικὰ
- Τὴν ζῶν νὰ ἀσπασθῆται
- Μετὰ φιλήματα γλυκά.
- Ἐνθουμήθητ' εὐγνωμόνως
- Τὴν στιγμὴν τὴν θαυμαστήν
- Ὅτ' εἰς θεῖος λόγος μόνος
- Σὺς ἐγέννησ' εἰς αὐτήν.

- Ἀλλὰ σὺς οἱ προικισμένοι,
- Μετὰ ψυχὴν θαυματουργῶν

- Ἄνθρωποι ὁμοιωμένοι
- Μετὰ τὸν μέγαν Πλάστουργῶν,
- Μετ' αὐτοῦ ἐνθουμήθητ
- Ποῖον ἔργατε δεσφῶν,
- Κ' εἰς ἀγίου ἐδοθήτε,
- Μέλους ἐνθουσιασμένον,

- Τὴν ἀτέρμονα ἀψίδα
- Ἴδετε τοῦ οὐρανοῦ
- Ἐνδομένον μετὰ γλαυκῶδα
- Ἀστροκόσμου κυκνοῦ,
- Καὶ νεφέλης μετεώρου
- Αἴφροντος εἰς τὰ πλευρὰ
- Καὶ ἀνέμου ταχυπόρου
- Μετὰ τερᾶσιν πτερᾶ.

- Καὶ τὰς ὑψιπέδους στήλας
- Ὑποκάτω νῦν ἔρῶν
- Ἴδετέ τας παμμοικίλους
- Ὑπ' ἀριτοουργῶν χειρῶν
- Διὰ βράχων ἀποτόμων,
- Καὶ παραγγωδῶν γλυφῶν,
- Διὰ κέδρων βαθυκόμων
- Καὶ παλλεῶων κορυφῶν.

- Καὶ ὑπὸ τῶν προτυλαίων
- Τούτων τῶν ἀριπρεπῶν,

- » Μὲ τὸ ἦθος λειγαλίον
 » Μὲ τὸ βλέμμα' ἀγριωπὸν
 » Ἴδετε ἐξήπλωμένον
 » Τὴν βελὸν οὐρανόθεν
 » Ἐνδύμα ἐνδεδυμένον
 » Ἐξ ὑδάτων γαλανόν.
- » Εἶν' αὐτὴ ἄνευ περάτων
 » Τῆς θαλάσσης ὁ κευθμῶν
 » Ἐστρωμένη ἐκ κυμάτων
 » Μὴ ἐχόντων ἀριθμῶν.
- » Κ' εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς οἰκουμένης
 » Ἄφρονος πλήθους θυτῶν —
 » — Ὅλα ταῦτα συγκροτοῦσιν
 » Ἐν ἀνάκτορον σεπτῶν.
- » Πάμμεγα — ὦ! στοχασθῆτε
 » Τοῦτο, ἔλλογοι θνητοί!
 » Εἰς μελώδημ' ἀφεσθῆτε,
 » Ψάλλετε ἀγαπητοί.
- » Ψάλλετε μὲ ἁρμονίαν
 » Βασιλέα ποιητῆν,
 » Τὴν ἰσχὺν Του καὶ σοφίαν
 » Βλέπετε ἐδῶ κυτῆν.
- » Μὲ ἀλαθαστρίνοισι χεῖρας
 » Ἡ αὐγὴ Σας χαιρετᾷ
 » Τὴν ἀνατολὴν ἀνοίγει
 » Καὶ χαρίεσσα πετᾷ.
- » Τὸν κρινόχρουν ἐκτόν τῆς
 » Ἐξαπλοῖ φιλομειδῆς.
- » Πίπτει ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς
 » Σταλαγμῶς μελιειδῆς.
- » Καὶ τὸ ἄστρον τῆς πρωΐας,
 » Ὁ γλυκὴς αὐγερινός
 » Εἰς τὸ μέτωπόν τῆς λάμπει
 » Ὡς ἀδάμας φαινός.
- » Κ' ἔμπροσθέν τῆς τοῦ Ζεφύρου
 » Ἡ πνοὴ ἁρμονικὴ
 » Διαβλίνουσα τῇ δίδει
 » Προσαγόμενμα γλυκὴ.
- » Τοὺς σταγμῶς τῶν παρειῶν τῆς
 » Εἰς τὸ πᾶν διασκορπᾷ,
 » Καὶ ἀρώματ' ἀντιδίδου
 » Ὅλα τ' ἄνθη χαρωπᾷ
- » Ἀπ' αὐτὰ εὐωδιάζει
 » Πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς,
 » Ὅσᾶν κρυστάλλος αὐγάζει
 » Τὸ νερὸν ἐκ τῆς πηγῆς.
- » Ἐπὶ τούτου τὴν μορφήν τῆς
 » Βλέπει κόρη ποιμενίς,
 » Καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῆς
 » Ἡ ἰτέα εὐμενῆς
- » Τ' ἀπλεκτὰ τῆς ψηλαφίζει
 » Καὶ ξανθόχροα μαλλιά,

- » Κ' ἐκ τοῦ δάσους μία φεύγει
 » Γοητευτικὴ λαλιά
- » Ἐκ τῆς πίτυος τὰ φύλλα
 » Καὶ ψιθυροκελαδοῦν
- » Κ' αἱ κυπάρισσι καὶ κέδραι
 » Καὶ ὑψηλομελωδοῦν.
- » Κ' εἰς τοὺς σκοτεινοὺς θαμνώνας
 » Ἡ βασίλισσ' ἀπιδῶν
 » Κεκραμμένη μέλπει ἄσμα
 » Τῶν ἐξόχων τῆς ὠδῶν.
- » ὦ! Εἰς ὅλ' ἀντανακλάει
 » Τοῦ Θεοῦ ἡ καλλονή
 » Ἀντηχεῖ εἰς ὅλ' εὐμύλοις
 » Ἡ ἀγία του φωνή
- » ὦ θνητοὶ δοθῆτε ὅλοι
 » Εἰς ἐσθινὴν ὠδῆν
 » Τσίνατε πρὸς ὕμνον πᾶσαν
 » Τῆς καρδίας Σας χυρδῆν.
- » Τοῦ ἡλίου μὴ Σας φθάσῃ
 » Εἰς τὴν κλίην ἢ ἀκτίς,
 » Ὅσ' τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπηδόνα
 » Σεῖς στραφῆτε' πρὸ αὐτῆς
- » Σεῖς ὀφείλετε τὸν Πλάστην
 » Νὰ δοξάσῃτε μὲ νοῦν.
 » ὦ! ὅποιαι μὲ ἐκείνον
 » Στεναὶ σχέσεις Σας ἐνοῦν. *

Ταῦτα ἔνθεον αἰεῖδει

- Τῆς πρωΐας τὸ πταγὸν
 Ἀγγελοφάνον, ἀθῶν,
 Πλάσμα τ' οὐρανοῦ ἁγνόν
- Κ' ἐνταυτῷ προσθέτει ψάλλον
 Μὲ συγκίνησιν πολλήν
- » ὦ! ἕξ εἶχα τὴν αὐτὴν Σας
 » Καὶ τὴν ἐμφυγον στολήν
- » Ἄνθρωποι ἀνοψωμένοι
 » Εἰς ὑπέρτατον βυθμῶν,
 » Τὸν Θεὸν ὡς Σεῖς νὰ βλέπω
 » Καὶ ὑπ' ἄλλον ὀφθαλμῶν
- » Καὶ τὰς πράξεις, καὶ τοὺς λόγους
 » Κε' ὅλους μου τοὺς στοχασμοὺς
 » Ἐμμελέστατα ν' ἀρμόζω
 » Πρὸς τοὺς θεῖους Του θεσμούς.
- » Κτίσματ' ὅλα ἐγερθῆτε
 » Ἄλογα καὶ λογικά
 » Τὴν ζωὴν νὰ αἰσθανθῆτε
 » Μὲ φιλήματα γλυκά.
- » Ἐνθυμήθητ' εὐγνωμόνας
 » Τὴν στιγμὴν τὴν θαυμαστήν
 » Ὅτ' εἰς θεῖος λόγος μόνος
 » Σας ἐγέννησ' εἰς αὐτήν. *

Σύμφων 19 Φεβρουαρίου 1860.

Σ. ΛΕΟΝΤΙΑΣ